

կին սեղանաւորներուն¹ ցանկին մէջ՝ կ'երեւին նաեւ քանի մը հրեաներու անուններն ալ, և հրեաներն՝ իբրեւ բաղ-
դակից հայ ժողովուրդին Օսմանեան պետութեան մէջ՝
չառ ուրիշ ինաստուլթեամբ մը գործակից ալ եղած են
անոնց. դրամի և առեւտուրի մէջ՝ աշխարհի վարձակերտ
այն հրեաները:

Ամիրաններուն ժամանակակից շքանունն ածականներն
էին՝ սկսելով « Լուսաճաճանչ »-էն Չ — Վերահիւս, պեր-
ճապարէս, պերճալսա, պերճահամբաւ, ֆերայարֆ, յար-
ֆաթիմար, ֆերպարէս, յարֆալսա, արխարսազֆ, մե-
թազֆ, մեթահամար, պերճափաւ, շտղափաւ և այլն:

Մաս մը այդ վերջին սեղանաւոր ամիրաններէն 1859ին
յատուկ դրամադուլուս մը գնելով (ինը բեռ և 49, 151,
դուրոյ) Լոնտրայէն բերել կու տայ, Պարոն Լըմուսան
վաճառականին ձեռքով, Էսթրէ Բէճարէն անուն նաւ
մը, և կը սկսի բանեցունել զայն մանաւանդ Սեւ ծո-
վու նաւահանգիստները: Նաւը դժբաղդաբար կը վտան-
գի Սամսոնի առջեւ, և որովհետեւ ապահովագրուած
էր 12000 լիբրայի՝ կարճ դատաւարութենէ մը հետեւ

1. 1863-70՝ մայրաքաղաքիմ հերոսական Մա-
մուլի սկսած էր աղէկ չխօսիլ սեղանաւոր հայերուն
վրայ՝ անշուշտ արեւմտեան մախամծով մը, որպէս
զի հայերն իյնամ Տէրութեամ աչքէմ և դրամական
գործերն ալ ուղղակի Եւրոպացիներուն ձեռքմ
անցնին:

2. Օրմը՝ սիամիտ Ղուկաս Եպիսկոպոս մը աղեր-
սական մամակ մը գրել տալու համար առ Ճամիկ
ամիրամ՝ կիրթայ ֆեշտըմալմեամ Գրիգոր պա-
տուելիիմ, և կը խնդրէ որ այդ մամակը իմք շա-
քադրէ՝ իր գեղեցիկ հայկաբանութեամբ և արի-
րայիմ ալ քացառիկ շքամում մը դմէ « Իմչ կ'ու-
զես որ դմեմ, կ'ըսէ պատուելիմ, պերճափառ
գրեմ », չէ՛ պատուելի, աւելի մեծ անում մը դէր,
« Է՛յ գերափառ գրեմ », « չէ՛ պատուելի », « չէ՛ լու-
սամամանչ ամիրայ գրէ » և պատուելիմ ժպտելով
մը կը ճամամչագրէ « Լուսամամանչը » լուսաշաւի-
ղիմ հեղիմակ աղքատիկ և անլո՛յս պատուելիմ: